

sammen. Der er jeg virkelig enig med det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds, men saa kan jeg ikke forstaa, at han virkelig kan tro, at vi mene, at de skulle være Fjender. Nej, jeg mener, at Kristelig Fællesforbund er en fuldstændig berettiget Forening, hvis Medlemmer bør betragtes som Foreningsmedlemmer ligesom alle andre Foreningers Medlemmer. Men naar der er nogen, der ikke ville blive i de socialdemokratiske Havnearbejderforeninger, men komme i Tanker om, at de ingen Lyst have til at være deri mere, og derfor ville melde sig ind i andre Foreninger, saa have vi jo set i dette Aar, hvordan Socialdemokraterne optræde imod dem, og saa høre vi, at de komme og forlange af os Venstremænd, at vi skulle værne om Foreningsretten.

Hvad synes De f. Eks. om en Værnen af Foreningsretten, som den jeg har set i „Social-Demokraten“ af 8. Februar i Aar i en Artikel angaaende Krigen ovre i Odense, hvor der var nogle Arbejdere, der havde tilladt sig den Forbrydelse ikke længere at ville være i de socialdemokratiske Foreninger, men havde lavet sig selv en Forening. Om disse Folk siger „Social-Demokraten“: „Enhver Krig har sine Forrædere, og de bør have Forræderens Løn, de bør behandles med Foragt og skys som Pesten af alle gode Arbejdere, der have Agtelse for sig selv og for deres Ret“ —, er det ikke de Folks Ret ogsaa at kunne lave Foreninger? — „man bør ikke i Hus sammen med dem, man sidder ikke i Restauration sammen med dem, man køber ikke i samme Butik som dem og gaar ikke i samme Kirke eller i samme Teater“. Ja, det er en dejlig Frihed, naar de komme og opfordre os til, at vi skulle være med til at værne om Foreningsretten paa denne Maade. Det er det, jeg har imod Socialdemokratiet. Det viser, at det er rigtigt, naar jeg siger, at det er de største Tyranner, vi have i Landet, naar de sige, at Folk, der ikke ville være i deres Foreninger, skulle behandles paa den Maade, at man ikke en Gang maa sidde i Restauration sammen med dem, ikke en Gang gaa i Teater sammen med dem, ikke en Gang gaa i samme Kirke som dem. Det komme de Herrer Socialdemokrater og sige, og det

skal være Frihed! Den Frihed gaar langt over vi Bønders Forstand, og jeg tænker langt ind i Præstens, som man siger. Derfor er det, at jeg siger, at jeg aldrig har kunnet forstaa — og jeg vil antage, at det ærede Medlem, som talte sidst, vil være enig med mig deri — at det skulde være en Forbrydelse af Kristelig dansk Fællesforbund, at Arbejdere og Arbejdsgivere staa sammen i den, og at de have fælles Interesser og hjælpe hverandre saa godt de kunne til at faa det bedst mulige ud. Jeg er, som sagt, ikke Medlem af Kristelig dansk Fællesforbund, ingenlunde, men jeg kan kun ikke forstaa, at de skulle kaldes Skruebrækkere og foragtelige Personer og forfølges, fordi de ikke ville ind i de socialdemokratiske Foreninger. Det er det, jeg hævder og vil blive ved med at hævde, og jeg vil ikke alene forsvare dette Standpunkt over for Socialdemokraterne, men jeg vil angribe Socialdemokraterne, fordi de ere saa brutale, hensynsløse og ufrindsede, at de ikke ville taale andre end deres egne Foreninger, saa den Historie skal det have Ende med, at de ere de eneste, der have Privilegium i Danmark paa at snakke om Frihed, Organisationsret og Foreningsret; for er der nogen, der træder Foreningsretten og Friheden under Fødder, saa er det de Herrer. Derfor siger jeg til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds, at jeg vil være fuldstændig enig med ham om, at vi skulle værne om Foreningsretten. Ville Folk være Socialdemokrater, lad dem det, ville de være i Kristeligt dansk Fællesforbund, det bliver deres Sag, ville de være i en helt anden Forening, det bliver ogsaa deres Sag. Man har Lov til at forene sig her i Landet, men virkelig ikke Lov til at forlange, at vi skulle skaffe nogen af disse Foreninger privilegeret Forret. Og jeg kan ikke forstaa andet, end at Kristeligt dansk Fællesforbund er lige saa berettiget som de socialdemokratiske Foreninger; og enten Socialisterne nu pibe eller synge, ville de komme til at taale den endnu. Det har vist sig, hvad deres Krig er bleven til i Horsens. Hvad har det i Odense gavnet dem? Hvad skete der ovre i Esbjerg? Da vi Landboere saa, at vort Flæsk og Smør var udsat for at raadne, sendte vi nogle Folk derned, og saa gave Socialdemokra-